

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges med 77 Stemmer mod 7.

F. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslå dette Lovforslag henvist til det Udvalg, som det i Gaar blev besluttet at nedlægge om Finansloven.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ansættelse og Lønning af Konsuler og Vizekonsuler m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1819 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

C. Sage: Dette lille Lovforslag, der er fremsat i Henhold til Bestemmelse i Konsulatloven af 19de April 1893, giver ikke Anledning til meget vidtløftige Bemærkninger. Man kunde maaste først nævne, at Konsulatlovens § 11 siger, at der inden den 1ste Januar 1896 skal fremsættes et samlet Forslag om Anvendelsen af de til Konsulatvæsenet bestemte Midler, og at dette Forslag næppe kan siges ganske at fyldestgøre denne Fordring. I alle Tilfælde vilde det nemlig være heldigt, om det suppleredes ved en nærmere Specifikation paa Finansloven af Konsulatmidlernes Anvendelse. I Lovforslagets § 1 nævnes der en Række udenlandske Bladser, paa hvilke Regeringen, naar det maatte anses for hensigtsmæssigt, og for saa vidt de fornødne Midler ere til Stede, kan ansætte udsendte Vizekonsuler eller Konsuler. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det Valg, der her er foretaget af de forskellige Bladser, i det hele er forsømmet, om der end kunde findes Anledning til yderligere at tilføje enkelte andre Bladser. Jeg vil saaledes nævne, at naar man for Sverige her har optaget Göteborg, saa kunde det være hensigtsmæssigt at tilføje alternativt Stockholm. Ligeledes kunde der maaste være Grund til ogsaa at optage Berlin blandt de tyske Bladser, paa hvilke

det forbeholdes eventuelt at ansætte en fast Konsul. Dernæst maa jeg gøre opmærksom paa, at i § 4 foreslaas der en Bemyndigelse for Udenrigsministeren til at tilstaa Kontorhold til Valgkonsuler paa de Steder, hvor Forretningernes Mængde maatte anbefale det. Dette Forslag er motiveret med nogle Bemærkninger, i hvilke der dog synes at være nogen Modsigelse. Det anføres, at Konsulen paa Bladser, som ikke ere Havnesteder, ikke efter de nuværende Bestemmelser kan erholde noget Vederlag for sine Kontorholdsudgifter, hvilket nævnes i Sammenhæng med, at mange Konsuler have besluttet sig til Ministeriet over Virkningerne af Konsulatloven af 1893, hvormed de ere saa utilfredse, at de i flere Tilfælde endog have forlangt deres Afsted. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at dette jo i alt Fald ikke kan være en Følge af Konsulatloven af 1893, idet de Konsuler, som ikke ere ansatte i Havnesteder, heller ikke havde nogen Indtægt før Loven af 1893. Jeg skal imidlertid ikke fraraade, at der gives Ministeriet en saadan Bemyndigelse som den, der ønskes, og for hvilken der jo vistnok i adskillige Tilfælde kan være Brug, men jeg vil dog henstille, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at fastsætte en Begrænsning for det Beløb, der kan tilstås til Kontorhold.

I øvrigt maa jeg i Anledning af dette Forslag henlede Opmærksomheden paa et andet Forslag, ligeledes vedrørende Konsulatvæsenet, som blev fremsat i Fjor af de ærede Medlemmer fra Esbjerg (Bluhme) og Verrø (Frederiksen). Dette Forslag gik ud paa at nedlægge Konsulatafgiften for Sejlskibenes Bedkommende, saaledes at det halvaarlige Bidrag, som Sejlskibe have at yde, reduceres fra 17 Ore til 10 pr. Registrerton. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at efter den ny Konsulatlovs Ikrafttræden har der lydt mange Klager fra Sejlskibenes Side over, at de bleve for stærkt belastede. Man har dels klaget over, at den Sejlskibenes paahvilende Afgift var for stor i Forhold til den Afgift, der er lagt paa Dampskibe, dels har man gjort gældende, at mange Skibe, navnlig i Langvejsfart, efter den ny Konsulatlov ere komne til at svare betydelig højere Afgift end tidligere. Jeg for mit Bedkommende er tilbøjelig til at tro, at der er noget berettiget i disse Klager, og at det ikke vilde være urimeligt at tage Hensyn til dem. Ganske vist kan jeg ikke anse alt, hvad der er blevet anført i saa Henseende, for at være fuldt vel begrundet; thi det er klart nok, at den Forandring, vi i 1893 med beraad Hu og i Skibsfartens velforstaede Interesse foretog, og som gik ud paa, at